

25 COT.

ки всю ту продукцію, яка хотіла би замаркувати свою територіальну чи національну відрубність. Таким робом усім „сепаратизм“ (за винятком польського) дійсно з меж виставки виключено, але одночасно „бранію“ характером виставки, себ-то строгою спеціалізацією, зацікавлено лише фактові, а відштовхнуто широкі маси населення, які мають не лише національний, але й локальний патріотизм й напевно охотніше поглядали би на виставку, коли б там було щось „своє“. Для престижу занежено теж думку дозволити експортерам вести хоч би й в обмеженому розмірі на місці розпродаж і взагалі вести кулецькі трансакції. Через те виставка має суто-мусейний характер більше репрезентативний, але менше аттракційний.

Таких і подібних прикладів можна навести без числа міри: що загальна краєва виставка у Львові є маніфестація польського національного престижу, який з інтересом не рахується!..
І. Кедрин.

Професійний рух і УСДП

Конгрес професійних спілок у Польщі й участь представників УСДП у ньому.

При кінці травня і на початку червня (від 30. травня до 2. червня включно) відбувався у Варшаві IV. конгрес класових професійних спілок з цілої Польщі. Конгрес відбувався у варшавському домі залізничників. Були на ньому представники професійного інтернаціоналу з Амстердаму, представники німецьких, французьких, шведських, голландських, латвійських та інших чужинних професійних союзів. Але були на цьому конгресі і представники Української Соціально-Демократичної Партії з Львова. Першого дня нарід конгресу, коли чужоземні делегати складали привіт, виголосив привіт від Центрального Комітету УСДП п. І. Квасниця. З центрального органу УСДП „Вперед“ (з 15. червня) довідуємося, що на конгресі брали участь як делегати професійних спілок зі Сх. Галичини такі українці: п. Порф. Буняк (від друкарської організації), п. Іван Кушнір (окружний секретар проф. союзів у Львові), п. Йосиф Фольмес (голова Т-ва „Праці“ у Львові) та інші. Як гість брав участь у зїзді голова УСДП д-р Лев Ганкевич. Офіційним представником УСДП на конгресі був п. І. Квасниця.

В дискусії над виголошеними рефератами забирає слово споміж делегатів-українців тільки п. Порф. Буняк.

Референтами на конгресі були відомі пепе-сіські діячі як: А. Здановський, пос. Станьчик, Шерковський і пос. Жулавський. Цей останній складає також завіт з діяльності Центральної Комісії Проф. Спілок. До нової центральної комісії ввійшло 36 членів. На основі договору з дня 29. квітня 1929 р. між УСДП і центральним профсоюзів у Варшаві (заступав її пос. Жула-

ський) увійшов до Центрального Комітету Проф. Союзу п. Іван Квасниця.

По конгресі відбувся бенкет на честь закордонних гостей. Від УСДП явили в цьому учасники: д-р Л. Ганкевич і І. Квасниця. Вони обидва і промовляли в часі бенкету, вітаючи закордонних гостей.

Ось так поволи, але систематично наладжує УСДП мирне та тихе співжиття з ГПС на такому „нейтральному“ ґрунті як професійні організації робітників. Не виключено, що чим далі тим ширшою стане область „неполітичної“ співпраці політиків з УСДП з політиками з ГПС.

Львів на радіощах.

Ліквідація корпоратського страйку. — Одні послухали єпископів, а другі ректорів. — „Велике значіння“ львівських подій для „народу і католическої церкви“. — І єпископи вдоволені.

Страйк польського корпоратського молоді на львівських високих школах закінчений. Його закінчення попередили деякі студентсько-драматичні події. А саме частина страйкових провідників, згуртована у „Львівському Академічному Комітеті“, піддавшись під протекторат латино-й вірмено-польського єпископату, на власну руку закінчила страйк без уповноваження страйкового загалу. „Львівський Академічний Комітет“ випустив летючки такого змісту:

„До глибини зворушені любовно і зрозумінням нас Вашими Експеленціями за лист, виданий до Польської Акад. Молоді в хвилі важкої боротьби за наші найсвятіші права — з цілою душою лякаємо за ті сильні слова, винесені понад усілякі людські огляди, такі справедливі і такі повні любові. Не помилилися Ваші Експеленції, скоро вивели переконання, що всі підемо за їх віваннями“.

Та за цим віванням усі не пішли. Появилися контрлетючки проти самовільного кроку „Львівск. Акад. Комітету“ (єпископського), який — мовляв —

„ломить страйк, осмішуючи львівську академічну молодь супроти інших середовищ і громадянства. Коли ми не послухали наших безпосередніх академічних властей, то чому сьогодні, коли нічого позитивного ми не здобули, маємо заломлюватися. Супроти згорі наведеного стверджуємо, що поведінка Л. А. К. була обрахована на використання львівських випадків для партійних цілей, а не для оборони прав й академічної честі“.

Ще більш драматично зазначилася розбіжність між страйкуючими на вічу, що відбулося на подвір'ї політехніки з участю ректорів усіх високих шкіл у Львові. Ректори накликували молодь припинити страйк. Бесідника Л. А. К. євдека Саабзана не допущено до голосу.

Найбільше маркантним виявом певної національної окремішності. Фламандці витримували романський і етнічно-культурний натиск ще від 1648 р. і тому офранцуження нації вважали за три століття зробити величезні поступки. Таким чином фламандський рух почався — подібно як у нас — з літературного відродження. Батьком й духовним джерелом фламандського руху був Ян Франс Вілемс, літерат, історик і політик, який своїм характером, величеською робучістю, шириною освіти й відданістю для публічної справи дуже пригадує нашого Івана Франка. Він в буквальній значині цього слова заставив фламандців до боротьби, зібрав довкруги себе найвидніших провідних фламандців і від його днів боротьба за фламандське визволення не переривається ani на хвилину. Він найшов собі теж гідних послідовників. З них назвемо найвидніших: Консієнс, Снеллерт, Снідерс і д-р Бормс. Боротьбу фламандців за національне визволення можна поділити на два етапи: період літературно-культурного відродження й період політичного усамостійнювання. В цьому першому періоді бачимо перші за все завзяту боротьбу фламандців за національну школу всіх типів, від початкової починаючи, на університеті та академіях кінчаючи. В 1835 р. сфранцужено два університети, в Люттих і Гент, на які фламандці заявляли свої старі історичні, традиційні оправдані претензії. Особливою боротьба за університет у Генті пригадує в багатьох випадках нашу львівську університетську справу. Сто літ вже минає від хвилі усамостійнення Бельгії, але фламандці ще й досі не дістають університетської науки у власній мові. В основній законі про університет у Генті з 1835 р. сказано, що „виклади відбуваються у французькій мові, проте, бельгійський міністр внутр. справ може в разі потреби дозволити також виклади чужою мовою“. Шойно в 1854

Ваагай гостро критиковано поведінку страйкового комітету. Після деяких вагань страйкуючі постановили послухати ректорів і закінчили страйк.

Ось так страйк закінчено і у висліді — неі вдоволені: і єпископи, що дали про себе знати, і єпископи, які здохли гарячих оборонців віри і католицизму.

І так єпископський „Львівск. Кур. Пор.“ в передовиці „Після львівського тижня“ пише:

„Львівські події мали велике значіння. Певно ще довго будуть їх обговорювати на сторінках преси. Підтвердили вони низку безсумнівних фактів, які поже-що хоч побіжно треба зареєструвати. Молодь ствердила ще раз, що ніяким чином не дозволить підірвати прав і становища народу та його віри. Сильна, може сильніша, як звичайно, її реакція на провокацію супроти процесів, її участь в євхаристичному поході на львівському ринку, виявили понад усілякі сумніви, що молоде покоління дисципліновано стоїть під прапорами народу і католицької церкви та вміє стати в його обороні“.

Бєбістичний „Дзєнік Львовскі“ у передовиці „Нехай живе польська академічна молодь!“ співає-пеєни в її честь, кажучи, що

„справді особливо дорогою, спеціально радісною є та хвиля (закінчення страйку) для нашого органу, що в ідеї незломної служби для конечности і сили Відродженої Польщі не раз мусів виступати проти таких чи інших відрухів груп, зведених на шляхи і використовуваних людьми, які може кохають партію, але не Польщу“.

На радіощах львівські єпископи резигнують із „культури для внутрішньої сили і безоглядної справедливости“ у відношенні до польської молоді і долучують свій голос за випущенням арештованих академіків на волю, а окремі звертаються до влади, щоби „осудила їх вини з пригноблення найдалше посушеної виробности“.

Отже загальне вдоволення, тільки жиди і „масони“ трохи крутять носом.

Українські мистці в Парижі.

Перед війною ніхто не чув про наших мистців у Парижі. Коли і були які, то губились вони в морі чужинців, тратили свою окремішність у товаристві серед якого жили, адебільша між ро-сіями, а термін „українець“ не появлявся поруч прізвищ наших артистів таксамо, як не було його і в паспорті або „нижечці тожонности“.

Остання війна притягнула до Парижа чимало нашої молоді. За дипломатами та політиками, що поїхали добиватися до воріт Мирової Конференції та преси прав для нашої нації, потягло й молодше покоління шукати там чогось певнішого, хоч менше „реального“: освіти, спеціальних студій, знання мови, мистецтва, Париж, як центр

ЗЕНОН ПЕЛЕНСЬКИЙ.

Фламандці.

Бєрлїн, 7. VI. 1929.

Дня 26. травня ц. р. відбулись вибори до Бельгійського парламенту. Завзята боротьба фламандців за мандати черговий раз звернула увагу світа на фламандське питання. Варта і нам ближче приглянутись цій боротьбі, тим більше, що боротьба фламандців має багато паралелів до наших амагань. Помінаючи розгляд історичного розвитку, в якого результаті фламандці опинились в чужій їм племінно й культурно бельгійській державі, вийдемо радше зі ситуації нинішнього дня.

Бельгійське королівство нараховує до підчас останньої переписи в 1927 р. — 7.932.077 мешканців. В тім числі є кругло 4.500.000 фламандців, 3.000.000 валлонів і 100.000 німців. Бельгія повстала в її нинішній вигляді у 1830 р. через відірвання від Нідерландів. Мимо того, що фламандці становлять більшість населення і є племенем германського походження, бельгійська держава ввійшла вже з самого початку в орбіту французьких політичних і культурних впливів. Французька мова стала урядовою а державна конституція ani савом не згадує про окремішність фламандського племені. Валлонська (кельто-романська) частина населення разом з офранцуженою верхівкою та католицьким духовенством надає тої цілому життю держави. Фламандці та їхня справа були вже зі самого початку трактовані як „quantité négligeable“ і їх боротьба за рівноправність і визволення стрічала завзяті спротиви.

Як це звичайно буває в таких випадках, боротьба почалася в площині етнографізму. Отже в певну чергу за мову, бо мова саме й є

р. — отже дев'ятнадцять літ пізніше фламандці вибороли собі факультет для фламандської літератури, та ще й у цьому випадку потрібно було завзятої боротьби, щоби про фламандську літературу можна було читати — по фламандськи.

Фламандизація університету в Генті була центральною метою фламандського руху аж до 1914 р. — зовсім подібно, як це було до 1914 р. також у нас, у відношенні до університету у Львові. В 1906 р. прийшло в Гент на цьому підкладі до університетських заворушень, як свого часу у Львові. Шойно в 1923 р. переведено т. зв. „законом Нольфа“ деякі зміни на університеті в Генті і фламандцям дано більшу свободу рухів, але характер університету, як і був такий і залишився романський. Щодо початкових і середніх шкіл, то шойно в 1914 р. фламандці вибороли собі закон, силою якого дозволено навчати також у школах в обох мовах, французькій і фламандській. Однак цей закон обмежено виключно до фламандської території з виключенням вальонської. Тимчасом і цей закон існував до 1921 р. тільки на папері. В 1921 р. фламандці здобувають нову позицію: від цього часу фламандська мова є в початкових школах на фламандській території обов'язковою. До 1914 р., тобто до часу, де фламандський рух починає оформлюватися у виразну політичну боротьбу, фламандці успішно являють свою оригінальну, багату літературу та мистецтво, регенерувати та дослідити свою історію та фольклор й за допомогою широко закроєної культурно-освітньої роботи понести національне освідомлення в найширші фламандські маси. Також у цьому відношенні фламандський рух виявляє вдарючі подібності до нашого, особливо у Галичині.

Багато шкоди і перешкод у національному відкопанні примисело фламандцям їхня конф-

БЕРЕЖАНАМ.

Гімнантизм Товаришам у дит. віду.

Старе гніздо над Золотою Липою!
Як воскресити молодість твою?
Пехай криє сон ще раз поглинаю
на вічних лип алею до Раю!

Веміхнися ще між мріями золотими
як перші спроби алкоголю пера...
і ти було колись, за нас, Атеями,
а ринок твій шумливим агора!

На ньому там усього світського
не лиш духовного! ми вчилися кожний раз
від нашого Сократа — Соленіщаного,
що осмівав студентський наш Парнас!

Гімназія, яка й не пахла школою,
кудим шпиргалом серед мертвих стін,
а вчила нас блакиттю голою,
наукою про гумор, любові та спільні!

До тебе йшли ми всі в парадю
мов збір громадських вибраних „пілою“
як в ратуші були міською радою,
і в полі й лавні відгравали сойм.

О друзи-вчителі! що зрізали
пважали нас без іспитів і клас,
за те, що навіть і непитані вміли ми
все бабогато, без школи та без нас!

Вели ви нас, надолігків, у голоді
знаття до всіх нових книжок
і в усміхом ви вибачали молоді,
що нишком йшла в заказаний садок.

Шкілні лавки, де вчилися ми йти лавою
всі за одного, а один за всіх,
труїлися на весь рік, хоча кривавою
віпкою розігнані на десятки доріг!

Певати й вулиці в досі світками,
що шанували ми й найменше з свят
і звеличали всіх Предтеч, що збитками
педагогічними знищили парат!

Братились ми з усіма Музами,
піпили в серці неолін бабиль,
і вже на класиках навчилися в глузюм
стрічати всякий патетичний стиль!

І коли з втомі лінні ледві зпаю,
ішов би ще стрічати молодість свою
в старе гніздо над Золотою Липою,
де через цвинтар близько до Раю!

Мих. Рудницький.

Думки про теперішні відносини на Радянській Україні.

Від Радянців: У цій статті даємо кілька міркувань достоянню сенсору наших патріотичних співчестів і громадських діячів, проф. с. Ол. Оголюченця про відносини на Україні, як вкраїнці про позбавлення перемісних комуністичних диктатур. Очевидно, що висловлені в тих міркуваннях погляди містять на відношення достоянню авторів і не беремося зносити до них ніяких пороків.

Вісти, що наспівали до нас з Великої України, в дуже різноманітні. Одні в деякій мірі відрізняються, інші прикрі. Є там справи, що передмають нас тріною, бо що буде в нашою батьківщиною, коли ті темні сторінки будуть далі розвиватися.

Відрадинні в такі лави як те, що чужого елемента, особливо помішництва та його офіційств на селах стало багато менше як перед війною, що селиство управління біляше землі, що школи і публічні установи українізувалися, а за ними росте в народних масах національна самосвідомість.

Але дуже понуро представляються інші картини. Не буду спинятись над основним фактом насильного насильництва комуністичного ладу тамошньому населенню; бо хоч цей лад і є сильне культурний та економічний розвиток народу, то однак будучи протиний більшості громадянства, не може удержуватись і скорше чи пізніше уступить. Але найстрашнішим явищем у тамошньому житті є безглузда боротьба, яку підняли там ніші потентати проти віри і церкви.

Які засудує поклала наша церква за тисячу літ свого існування на Україні, знаємо всі. Вона виховала в нашій народі, при його добрій природній вдачі, ті гарні чесноти, якими він визначується перед іншими народами світа, причисляється багато до його культурного розвитку, а в танжних злиднях, що від віків закло на нас спалили, була для народу великою опорою, так що тільки при її допомозі він удержався у своїм існуванні. І ті святиці народу, з якими він від віків нероздільно зрісся, беруться нові володарі йому відбирати.

І яких способів уживають вони для цієї цілі? Забрали всі церковні дома і землі, що мали служити на удержання духовенства і церкви, та заусудили їх на зібрання милостини вірних; займають насильно божі храми і переміняють їх на всякі інші цілі (музеї, кіна, клуби і т. д.); усунула науку релігії не тільки в школах, але забороняють уділяти її дітям навіть по церквах; ширять під кермо самого уряду протирелігійну агітацію; або висювають на сценічних виставах всі святи річи. В останнім часі взялися творити ще й окремі школи, що мають виховувати антирелігійних агітаторів; а недавно читали ми, що старинну „десятину“ церкву в Києві захопилися переміняти на клуб безбожників. Розуміється, велика більшість населення, і то переважно його частина, огрічена такими вчинками. Однак перебуваючи під страшним терором, мусить усе мовчки зносити.

Для ілюстрації наведу ще салудочі два факти. Поважні наші люди, що в наукових цілях відвідували столиці країни і Росії (Київ, Москву, Петроград — чи то пак Ленінград), були поражені, коли в цих містах бачили не сотні, а тисячки дітей, бездомних і позбавлених всякої опіки, що тигалися по вулицях і жили тільки з зібраними або крадіжми. І коли всі культурні народи — подумали ті гості — звертають найвищу увагу на виховання молоді, то тут від нас їх комуна урядові казкамат або позичає їх власній долі. І яка будучи чекалаб ту країну, в якій так виховані (переворотів) елементи виліз до верху?

А другий факт. Коли в страстні і воскресні дні проминали в усіх християнських краях релігійний пілво духа, — коли радями з Богороду і Загребу, а в часі латинських свят з Відня, Праги, Берна і в Берліна розносилися чудові релігійні пісні першорядних композиторів, то наша дубляка, навіть ліберальна, була обурена тим, коли а харківських сцен розносилися аноміанія і кини а християнської віри!

І щож гадають аранжери тих протирелігійних „маскарад“ осадити такими вчинками? Нехай назве хто християнську релігію як хоч: чи божою наукою, чи величною філософією, чи нігтом, чи навіть дехто за богом, то всеж таки є вона основою людської життєвої моралі, а в дальшій ході підставою громадського і суспільного порядку. Колиж цю основу і підставу хочуть а порядку, то що ж лишилось? На чим думи людської аметі, то щож остало? Істо опреться тоді пагальна мораль людськості? Істо прія учить, що такі антирелігійні почини, як протиний людської природі, ніколи не удержувалися. Внаву лише на пориві в перші, великий французький революції а р. 1793 або на парвську комуна а р. 1871. Певно, що ті покли лавили на со-

мистецьких зматала має свою достоянню славу і його серцю ще не може для артистів рівнятися а ніяким іншим. Б там цілі вулиці, де живуть виключно малари, на спеціально підготовлених для них майстернях, щоб було й не дорого й можна мати доступ до необхідного світла. Про скількість маларів у Парижі кружляють легенди. Кажуть, що в їх пересічно від 30.000 до 40.000. Менш-більше стільки образів щорічно можна оглядати на різних маларських виставках, починаючи від офіційних „салонів“ і неалежних, аж до приватних галерей призначених для аматорів і знанців.

Тепер має бути в Парижі 40 українських маларів. Та й ця цифра неточна, бо вони не в силі об'єднатись в одно професійне товариство на чисто мистецькому ґрунті. Повторяється тут історія а усею нашою еміграцією: політичні розбіжності розпорощують її і доводять до явного та скритого ворогування. У Парижі має існувати „Союз українських мистців“ зорганізований старим емігрантом Полісадовим; довкола нього гуртується десяток артистів; ще й аматори сіли у театру. Та більшість таки живе маленькими товаришескими гуртками, незорганізовано і працює окремо. Немає в цьому чогось незвичайного, бо художня яриальність маларів а завжди індивідуальна і більшість із них ставиться скептично до творів своїх товаришів. Зорганізувати ім спільну українську виставку важко ще й тому, що кожний із них іде подекуди в іншому напрямку, шукаючи зворітних засобів маларського мовову.

Минулого сезону шістьох наших маларів пошло в офіційний „Осінній салон“. Сама участь у ньому вже чимала почесть. Виставляли там свої праці Бабій, Бутонич, Глуценко, Левицький, Перобиніс і Хмелюк. Бабій і Глуценко брали одночасно участь у „Салоні незалежних“, (де нема журі і кожний артист платить лише за місце, де виставляє) а крім них Зарицька, Омельченко та Палкалів. У „Весільнім салоні“ виставляли Гордицький і Дзидиук. Глуценко брав участь у кількох групових виставах і на нього звертала увагу мистецька критика. Бабій робив недавно власну виставку а деяким успіхом. Відомий графік Момазевський підготував свою збірку а відомій галерії Бергайна.

Цими днями відкрита одна а групових виставок, де а українці бере помітну участь трьох: Гордицький, Перобиніс і Перфешкий.

Як зауважимо, на червень заповідається групова виставка українців-паризан декораторів, графіків та архітектів.

Італійські гимни можна грати 8 разів у рік.

Урядовий італійський розпорядок заариджує, що італійські королівські гимни і фашистський марш Дювоненца можна виконувати лише а вагоди великих нац. свят, 8 разів у рік. Розпорядок цей видали тому, що всіні оркестри в Італії вже завадто часто грали ті гимни.

Сильне розбиття. Одна частина фламандців є католицька — друга є протестантська. Політика Ватикану завжди йшла на зустріч французам та їх унітарним стремлінням на бельгійським ґрунті. Це обезвадило цілу частину католицького фламандського населення і передовсім відтало від національної роботи католицьке фламандське духовенство. Що це значить, ми добре знаємо по собі. Як характеристичний приклад агадемо політику Ватикану у фламандській університетській справі. В 1906 р. заявився всі без візку католицький єпископ Бельгії (також фламандці) проти фламандизації університетів. Що більше, єпископ Ваффелер, уроджений фламандець, заборонив студентам свого семінара розмовляти — по фламандськи. Взагалі повторюється у багатьох випадках і на фламандському ґрунті знає й у нас сумне явище, що скатоличена шхаста і колишній провід нації стали агодом найбільше завязною перешкодою для визволення своєї власної нації.

Предтечею політичного визволення фламандців був публіцист Г. Сермон, який в 1857 р. видав революційну в своїх наслідках книжку, а який домагається політичного „гомуру“ для Фландрії та зміни централістичного бельгійського устрою на своєрідну швайцаризовану бельгійську конституцію. Від цього часу боротьба фламандців перемістилася на політичний, а першу чергу парламентарний ґрунт. Об'єктом боротьби ще на довго залишались школи і мова. Шойно ситова війна надала фламандському рухові нові стимули і напрямки. Фламандці використовують а 1915 р. німецьку окупацію Бельгії, фламандізувати університет у Генті (у Грудні), аляти міністерство просвіти й мистецтва на фламандський і валлонський відділи, роблять всеможливі кроки для повної фламандизації країни. Так повстає в Бельгії нове політичне поняття: активізм. Є це означення для тенденції фламандців до повного політичного визволення. Вальонці й офранцужена частина бельгійського населення використали співпрацю активістів з нім, окупаційною владою у цьому напрямку, щоб напнати цільний фламандський рух як „німецьку інтригу“ та нацькувати населення на активістів. Розуміється, активізм, який виріс з ідеї: Фламандці для фламандців — є надто чистий у своєму характері й засобах, щоб могли оправдати всю оту мартирологію, яку прийшлося йому перенести після повороту аліантів. Але й це ми знаємо: табори полонених, концентраційні лагери, процес, присуди і т. д. Все це ми знаємо і можемо прекрасно розуміти фламандців. В той час, коли з тюрми вже давно випущено останнього шпюна, воєнного спекулянта і авантюриста д-р Ворис, вожд активістів просидів у ній цілих 10 літ і пошов на волю шойно в січні ц. р. 40.000 фламандців ждало в Антверпені перед брамою тюрми в той день, коли мав бути випущений їхній вожд і герой, щоб віддати йому свою пошану й ентузіастичні овації. Ще в грудні 1928 р. фламандці вибрали д-ра Вориса пошлом до парламенту і дарма, що вибір був урядом неауважений; віддаючи 83.000 голосів за Ворисом у протиназі до 44.000, які дістав урядовий кандидат, фламандці недовозначно заявили свою волю. Вони не спочивають. І зноваж такі, по ціль Фландрії дунає знаменний клич: Фламандці збогачуйтеся! Організуйтеся економічно, зробітьсе фінансовою силою а Фландрія усамостійниться, бо саме це є реальною підставою всякого сучасного політичного змагання! І немає сумніву, що фламандці є на правильній доводі!

Припиняювати по найважливішій справі — це
обов'язок української інтелігенції, свідомого на-
ціоналіста, селянства й робітництва. Бо „я віддаю
школі — наша майбутність!“

ВІСЛУКИ ТИО.

ПОБІДА!

Каже німецька приповідка: Хто сміється на війні, той сміється на війні.
Але ж воно було і так: Стоїть Уїпна і сміється з нас.
Видачте шлюбуна пані-товаришню, що та-кого сталося?

Уїпна танцює на мого азіозанним оном (це те від виборів відважності):

— Ви а мого видали? Не аявля, що стало-ся? Побіда! Ми горою на війні війні.

— Де, що, коли?

— 287 мандатів, наш уряд, наша політика, наша а, наша гість, наша дума, наша пісня.

— Котрий добулися виборів?

— Воно.

— Ну?

— Ми виграли. Парі'е Парі'е (сміється).

— Побіда!

— Уїпна, що в Англії...

— Ніби-то Англія і Галичина так далеко?

— Побіда! Тут і там та сама. Ти самі напрямні, так-то, побіда.

— Але тут ви програли.

— Зате в Англії виграли. Вей намі повисо-чили: Меклондальдо, Гендерсоник, Уеббю...

— А Хурхіль і Хамберліяне?

— Не мійайте проклятих ундистів з ундистами! — крикнула розартована Уїпна.

— Видачте, а не знав, що вони ундисти...

— Ундисти. Таксамо, як Болдуїн, Салібу-ррі і інші. Але скінчилися їхні панування! Воїр-малося Ундоні. Не буде тепер носа дерти на ріж-них аборах, пічах і празниках.

— Або дерла?

— Ще й як. Все мені моїм одинаком докуча-ла: він — хоч каже — західний, але добра ві ско-ло сподіватися. А я собі думаю: смієся, голу-боно, смієся, може тобі пошкодити. Я тобі й на захої ногу підставляю. І підставила: 287 мандатів як орхид. Мусне тепер а злости... Левницький десь волює рве на голові.

— Не має так дуже що.

— Ет, як зараз до слів чиняється. Я кажу а переносим азначині. Він тремтить, що тепер приїде загубить Ундоні. Тут Грицько там Ремсіє.

— Котрий Ремсіє?

— Товариш Меклондальдо... Отже кажу: один тут, а другий там як возмуться, то справи бу-дуть інакше виглядати. Евакуація Надренії, бере-жальська «Проміста», Горішній Шлеск, Народній Дім у Підвайцях і так далі і так далі!

— А а радикалами як?

— Вони теж не мають чого радити. І Стефанів і Льюїс Джордж завели їхні налі.

— Одним словом...

— Одним словом: 287 мандатів там, один тут, разом 288. Побіда! Побіда!!!

І побігла надати телеграфічну похвалу для англійської Уїпні на руки Ремсіє.

Галактіон Чіпка.

НОВИНКИ

— З Українського Наукового Інституту в Берліні повідомляють нас про відхід д-ра Не-стора Нижайківського, призначений на 14. ч. м. п. з. «Найважливіші фази розвитку української мови».

— Річні вістки. З нагоди міжнародної ви-ставки в Барселоні та Севілі на сесію Ліги На-цій у Мадрид зібралося аж 41 делегатів; четве-рини було би досить. — Аманулла втратив дер-жаву, але може потішитися, що має нового си-на, восьмого з черги. — У Берліні видав през.

Гілленбург бенкет у честь агітського короля Фуада. — Внутрішній потяг Німеччини дає до 177 мільйонів марок сподівання 500 міль-йонів. — У Нью-Йорку буде створений Універ-ситет Миру з коштів одного фонду, в який сту-ді будуть безплатні. — Шведський літак «Све-рінге» в дорозі до Америки через Атланти-ський океан мусів зупинитися в Іспанії, щоб не-правильно машину. — В Шікаго помістять на х. полдері електричну ліхтарню із силою 2,000,000,000 свічок, яка має сім мільйонів для асфальту. Світло буде виділяти на 500 миль і бо-го винахідник каже, що навіть квітня буде від-світити. — Папа приїхав на аудієнцію винахідни-Марконі, який представив свій проект як обу-дувати в Ватикані радіову приймачну станцію. — У Німеччині придумали штучну мряку, яка з-конає міста і села перед нападом ворожих лі-таків. — Суд присяжних у Пейнсайа, стрейту Кен-токі, вирішив, що б'єлітій хлопчина Джині Мен-вінгу, який убивав б'єлітій хлопця Сесіла Вея Га, засудив його на шкоду поправки аж до 21. року життя. Маєн застріляв товариша револютером і на суді заявив, що хотів його вбити.

— За приналежності рідної служби в Америці. Сенатор Рід з Пенсильнії поставив у сенаті у Вашингтоні внесок на введення примусової військової служби в Америці. На другий день він заявив, що він сам протиставляється примусовій військовій службі, а поставив такий внесок тільки на домагання міністерства війни. Рід ка-же, що примусова військова служба несправед-лива, бо вона знімає тільки частину народу, збираючи йому час і свободу та перешкоди його життя. Тому він є за те, щоб війсьни тиг-арі дивилися усе, і ті, що у війську, і ті, що ли-шаються дома. Сенатор Брукгарт з Аляски осуд-ив план міністра війни Гуда про примусову військову службу. Він сказав, що якщо був при-мус до військової служби то такий самий при-мус повинен бути і щодо капіталу, який теж по-винен нести війсьни тигарі. Сенатор Брукгарт разом з Рідом заявили за те, що в часі вій-ни не повинно бути такого наживництва, як під час минулої війни.

— Чудак-колекціонери. У Парижі вмер не-давно один рантіє і в його мешканні знайшли збірку трамвайних та омнібусових білетів, яка числила 80000 штук. Всі ці білети він купував сам, але використав їх не кажда, а перешко-ва. Один з лондонських баронів Ротшильдів зібрав величезну збірку блох з усіх частин сві-та й усіх порід. Він вислав спеціальні ек-спедиції для вишування особливо рідких «ара-ків». Один берлінський збирав краватки славетних письменників. Іспанський король Альфонс має в своїй палаті окрему салю, де перешковають всякі предмети, які загрожували його здоров'ю або життю. Там є кусень підлоги, на якій він ще дитиною впав і розбив собі коліно, та вели-ка збірка бомб і револьверів, які заборано від революціонерів, що хотіли його замордувати. У французькому війську один майор збирав гудзичи від військових уніформ усіх армій світа. Один німецький барон збирав фляшки та пушки. У фляшках він тримав воду з різних джерел світа, а в пушках пісок з різних країн. Один малай збирав штучні жіночі коси та зачіски. А інший збирав черевники визначних осіб і мав у своїй збірці між іншим черевник, в яких коронувався Наполеон. Є предмети, яких призибування стало відважно манією і часто чергується з жаждою великого заробітку. Зби-рачі книжок і марок поширені по всьому світі як неода небуда. Та найбільше є збирачі гро-ша. Колекціонери з цієї групи належать до та-кож найдивогаданіших і деякі із них мають найбільші труднощі, щоб зібрати предмети

іншого найважливішого значення. Наприклад у-кращіші робітники пера, що під б'єто кожного місяця шукають за польською валютою є єди-ними а своїм роді чудакими.

— Винахід нашого артиста. Червоноцвятий «Пас» передає за американським «Полі-тар Семі Мерелін» інформації про новий винахід нашого артиста О. Архіпенка, що перебував під довгого часу в Нью-Йорку. Архіпенка, є це машина, яка творить художні малюнки ру-кою, сама вершкова. Вона складається з 110 горизонтальних палків, з яких кожний обкру-ченій м'язовим поліотом. Вони устатковані в той спосіб один над другим, що цілість тво-рить один малюнок. Коли тільки пускаться ма-шину в рух, коліри та образи починають змі-нятися і постають нові форми. Цей винахід, як каже Архіпенко, дає нові можливості вико-ристати енергію в мистецтві. Але винахідник малює винахід не тільки для роботи. Треба ці-лих 200 годин, щоб винахідник безліч дета-лів одного малюнка. Машина до примієн-них малюнків коштує покищо 50,000 дол. і існує тільки в одному примірнику. Глядачі ба-чили підчас одної з демонстрацій Архіпенко-вого винаходу, як образи мінялися, переходи-ли з одного в друге. Спочатку з'явився тільки самі фарби, начеб хто олівцем розляв на воду. Описав скорецько витворився гарний зразок індійського князя, далі жіноча постать, яка з'явилася, описав квіт, далі знов постать, якої з'явився колір, постать зникла і появи-лася азір шахівниці, який перейшов у вазу з кві-тами на столі. Вкінці показався напис: «Прис-вячую Т. Едісонові та А. Айнштайнові». Весь цей винахід є, як бачимо, спробою застатити індивідуальну творчість артиста — машиною і створити шось посереднє між художнім об-разом і фільмом. Ідея такого винаходу є про-довженням нагаданого футуристів, які впевня-ють, що когось передавати колірами на полот-ні рух, згідно з новою філософічною теорією (яку більшість бере дослівно та найов), що весь зовнішній світ є у вічному руху. Архіпен-ко називає свій винахід досить нескладно, «ар-хіпентура», терміном, який звучить його при-звуче з поняттям «надмаларства». На жаль, «надмаларство» не може бути, як він хоче, но-вою формою маларського мистецтва, бо всі ці форми змінюються так само, як коліри на його машині. А над формами лишаються тільки твори геніальних мистців.

— Справлення помилок. У 125 ч. «Діла» в до-писі з Коломиї про окружне свято «Сільського Господаря» надруковано, що в часі свята спі-вав хор з Ковалівки під диригентурою п. Юри Чукура. На прохання п. Юри Чукура справле-но цю помилку та стверджуємо, що в часі свя-та співав хор зі Стопчатова під управою п. Пе-тра Чукура (а Ковалівки). — А в ч. 128 і 129 вкралися такі помилки, а саме: у статті (фей-летоні) «Сільське господарство в житті наро-ду». У ч. 128, у першій шпальті, 5 рядок згорі — замість слова «там», має бути «там»; у другій шпальті, 9 рядок згорі — замість слова «теп-ло», має бути «теплов». В ч. 129, у другій шпальті, 13 і 19 рядок згорі — замість слова «безпосередньо», має бути «посередньо».

✠ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Олена Геринович, учителька нар. шкіл померла в середу 12-го ч. м., похорони будуть в п'ятницю 14-го ч. м. о 3 год. по пол. в домі жалоби при вул. Грунвальдській ч. 8. на янівське кладовище.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Мисський театр.
П'ятниця 14-го, г. 7:30 веч. «Пігмаліон».
Гостиний виступ А. Венгерка.
Субота 15-го, г. 7:30 веч. «Пігмаліон».
Гостиний виступ А. Венгерка.

Малтий Театр:
П'ятниця 14-го, г. 7:30 веч. Сильвія ку-дує собі чоловіка* (30 злижж).
Субота 15-го, г. 7:30 веч. Сильвія ку-дує собі чоловіка* (30 злижж).

Кіна.

«Апелло»: «Незнайний батько» (Редж-Деві).
«Колосеум»: «Такий оборонець» (Гарі Плей).
«Лей»: «Чуда Боаніа», «Гомоніа тин-дана» і комедія.

«Ліона»: «Володар престорія».
«Маруєвська»: «Повоєний мушкетер» (Ісо-Сим) і «Доктор і приклад».
«Океа»: «Пішмена обода» і «Мале ко-роль прироста».
«Палак»: «Орієнт-Експрес» (Пай Даго-вер) і «Корона-Доктор».
«Пан»: «Америка бавиться».
«Пасаж»: «Цирковий Ріва» (Гут Даб-сон), комедія і «Гомоніа тиндана».
«Уліха»: «Пат і Павата» в обличчі скерти».
«Фатаморганга»: «Серце не слуга».
«Хинг»: «Дон Жуан, що згрішив».

Програма радіо.

П'ятниця 14-го.
Лондон (358): 17:15 Легка музика.
Париж (174): 21:35. «Пелас і Ме-самеда» опера Дебюссі.

Берлін (475.5): «Німа з Портічі», опе-ра Обера.
Відень (519.9): 21:10 З репертуару І. Штрауса.
Давентрі (482.3): 22:00 Військова ор-кестра.
Лангенберг (462.2): 17:30. Композиції Паганіні.
Мюнхен (536.7): 21:15 Веселий вечір.
Міліно (504.2): 20:30. Симфонічний концерт.
Рим (413.8): 21:00. «Князь чардаша».
оперета Кадманя.
Брюссель (511.9): 21:15 «Кармен».
Ленінград (1009): 19:00 «Отелло».
Вардзі.
Москва (1142.3): 16:00. Російська му-зика. 19:00 Симфонічний концерт.
Київ (775): 18:10. Камерна музика.

Варшава (1393.1): 20:30 Симфонічний концерт. 20:30 Вечірній концерт.
Познань (1378.8): 17:35 Артисти опера.
Субота 15-го.
Лондон (358): 17:35 Концерт на ор-гані.
Париж (174): 21:15 Концерт.
Берлін (475.5): 20:30 Музика де-Беллі.
Відень (519.9): 20:10 Концерт а тиф-ріа Бетовена.
Давентрі (482.3): 22:00 і 21:20 Сим-фонічний концерт.
Рим (413.8): 21:00 Військова ор-кестра.
Міліно (504.2): 20:30 Популярний кон-церт.
Будапешт (343): 22:15 Військова оркестра.

Пані Добродійка закупить найдешевше
всіх видів конфекцій та інших цукерок
в **ЦЕНТРАЛІ ЖІНОЧОЇ КОНФЕКЦІЇ**

Братів Карель

Львів, Ягайлонська 7. (пір 3-го Мара)
Філія Станиславів (Пасаж).

Ленінград (1000). 11-30 Камерна музика.
Москва (14423). 16-00 Дута оркестра.
20-30 Музичний вечір.
Харків (1680). 14-00 Популярний концерт. 18-30 Вечірна програма.
Київ (775). 20-00 Вечірна програма.
Варшава (13951). 15-50 Еспанська музика. 20-30 Легка музика. 23-00 Музика до танців.
Краків (3141). 20-30 Концерт з Варшави.
Познань (3398). 20-30. Тріо.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Новий Український Театр дир. П. Карабіневича.

Турка:
15.VI Чесна Сузанна.
16.VI Маруся Богуславка.
Борилія:
17.VI Осінні Маневри.
18.VI Тітка Чарль.
19.VI Чесна Сузанна.
20.VI Базар.

Сьогодні:
21.VI Осінні Маневри.
22.VI Маруся Богуславка.
23.VI Вій.

Завтра:
24.VI Осінні Маневри.
25.VI Базар.
26.VI Чесна Сузанна.
27.VI Тітка Чарль.

Готуються до постановки: „Доріна“, „Весілля при ліхтарі“ і „Захар Беркут“. До Театру запрошували артистів Театру Львівської Кооперативи і Т-ру п. Стадника п. Бенцалева, п. Цинкова, а також диригент тижня театрів п. Цісця.

Український Театр під дир. Ів. Кутяка:

Одеса: 14.VI Король життя субота 15.VI Жінка вихрист
Бук: 16.VI Маруся Богуславка понеділок 17.VI Пташки з Тирою вівторок 18.VI Кума Марта середа 19.VI Король життя.
Золочів: 20.VI Пташки з Тирою п'ятниця 21.VI Король життя. Готуються до постановки: Сузанні. 1-1

На будівлю шпиталю Народної Лічницької лікарні відкрито в золотий: Д-р С. Бабей 10, Політова Рада, Чортків 50, д-р Дієвич (непрямий гонорар) 10, громада Ширів 48-90, Політова Рада, Борів 100, збірка з нагоди ювілею, Іж. Т. і В. Рижівські 200, нотар Раставський 100, д-р Прийма 5, д-р Студинський 5, о. кр. Лопатинський 10, сев. Денишин 10, Греска 5, Лаврів 5, о. пр. Кунішівський 20, п-ні Громишівська 10, п-ні Смергудова 5, д-р Барвінський 5, Громишівський 9, д-р Лебедович 2, д-р Д. Левинський 10, Іж. Левинський 10, дир. Завчичівський 10, д-р Паньчич 30, дир. Сасич 20, Породня Материй 20, д-р Музика 10, Г. Лавчинський і д-р Кібаєв по 10 дол. По 5 дол.: В. Левинський, д-р Лемогубська, д-р Максимович, М. Галбей, п-ні Березинська, п-ні Подолінська, д-р Кордуж, д-р Подолінський, д-р Ортинський, Іж. Стефанович, Паст, д-р Коноваленко, рад. Корбинський, Зігер, д-р Колесса, д-р Ротенський, д-р Горинський, д-р Макарушка. Ст. мед. Крижоватський (непр. гонорар д-ром Березинським) 5, д-р Т. Завчич 5, д-р Т. Солонський 20, Б. Янів (непр. гонорар д-ром Паньчичем) 18, і рад. В. Левинський 10 дол. Усім жертводавцям складає ширшу подяку управа Лічницької і просить дальші жертви присилати на ш. 8330 Центрбанку. 2226 1-1

Лугове свято у Львові відбудеться в неділю 16. червня 1929 р. на площі Сокола-Батка. Початок год. 3 попол. У святі бере участь багато Лугових Товариств.

З приватної колекції гінзайф „Рідної Школи“ в Рогатині. Вступні іспити до першої класи відбудуться 23. червня 1929 від 10. год. перед полуднем, до яких класів будуть відбудуватися 20, 21, 23 та 26 червня перед і після полудня. Рогатинська гімназія має гуманістичні модифіковані відділи, а їхні науки латинської мови ведеться від першої до неї, як звичайно, від четвертої класи. Перехід до четвертої гуманістичної класи можливий з третьої класичної без ніяких доповнень, з третьої гуманістичної або сивої відділової за доповненням латини з трьох перших класів (кандидати з відділової школи мусять піддатися повному іспитові). В біжучому шкільному році має тільки четверта клас гуманістичний відділ, у надходячому будуть вони в четвертій і п'ятій класі. До п'ятої класи можна доповнення матеріалу природознавства й рисунки. Головна різниця між класичним і гуманістичним відділом та, що нема греки, але природа в четвертій і п'ятій класі, а рисунки у всіх класах. — Ближчі інформації може подати Управа гімназії на запит за доданням поштового знака. — Чайковський. 2182 3-3

З прив. коед. гімназії Рідної Школи з правом приналежності в Чорткові. Вступні іспити до притг. I до I класи відбудуться 23. червня. Вступні іспити до класів від I-VI, 23-27. червня. — У. права. 224 1-3

Звід товаришів, що в році 1899 здавали матуру в українській гімназії в Перемишлі, відбудеться для 29 червня п. р. Збірка о 5 год. в кодо церкві. Д-р Володимир Гуревич, Назар Лихницький, Олександр Рейнарівч. 2223 1-3

Присилайте передплату!

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

В СІЛКІ годинничарсько-ювелірські роботи виконую найстаранніше Домбровські-Роза й Жевські Львів (Готель Жоржа) вул. Ахадівська ч. 2. 1366 а і 53-7

ДІВЧИНКА з відділовою школою і шиття, невибаглива, лагідна, потрібна негайно до товариства 3-літньої діяльності. — Згодження: Ольга Філіс, вул. Театральна ч. 3, між 2-4 год. по полудні. 2213 2-3

ГОДИННИК ВАШІ буде найкраще направлений у найкращій годинничарській роботі Івана Зельтенрайха. Львів пл. Маріївська ч. 5. — З пропанції просимо репарції присилати поштою. — Старомодні дамські годинники переробляємо на рачні. 16 69-7

ДА ОМ нокій для учительки підчас ферій, дасть п. Фанієвичева Церквона 15. Львів 15 Богданівка. 2221 1-1

А ГРОНОМ з високою освітою практикою закордоном, пошукує праці. Згідний на виїзд. Згодження „Діло“. S. M. 2220 1-1

В ЖВЕ ДЛЯ ЛІТНИКІВ! В це він буде відарта сезону атика в Грбенів. 225 1-2

ПАННА інтелегентна пристійна літ 25, крачнина, радя браку вдовою, бажає пізнати сего догодого інтелегентного чоловіка на добрім становищі в плані матримоніальних до літ 40. Згодження до адмін. „Діло“ під Н. Г. 2219 1-1

ДОКТОР прав чеського університету в Празі гадяє місця в адвокатській канцелярії. Ласкаві згодження під „Негайно“ до адміністрації „Діло“. 2217 1-3

НА ДІЛКУ п. Микунчин, винаймається покой з цілоденним утриманням у віллі над Протою, близько зал. перестанку в околиці за „Микунчинська Швайпери“. Цінні згоди. О. Гукункова. 2116 1-1

НОТАРІАТ БОГОРОДЧАНІ приймає на заступу до кандидата з дошк. практикою, може бути з правом субституції. Із браку мешкання посідає на дачі для канцелярії. Подати усіяно.

ФРИЗЕР-УКРАІНЕЦЬ негайно потрібний до ведення фриз-ері у Львові. Спілка неплучових. Згодження під „Негайно“ до Адміністрації. 2209 1-3

ГЕТЬ З НЕПОТРІБНОЮ „МУКОЮ“ — ПРЕЦІНЬ ІСТНУЄ НЕОХИБНЕ RINSO

ПОВНОВАРТІСНЕ
Rinso

Дійсно
пере
само

RI — 025 P **RINSO ВЛОЖИ — ВЖЕ ВИПРАНЕ.**

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст: неау. легіон, серця і мозку

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 11-24

Подяка.

Усім ВП. Паням і Панаж, що своїми виступами причинилися до святкування ювілею Народної Лічницької, а іменю: п-ні Приймів, Гнидзевичей, Д. Горинський, д-ром Крижоватчові й рад. Купчинському складає ширшу подяку. 2226 1-1

Магістрат міста Станиславова.

Станиславів, дня 6. червня 1929.

Ч. 11.894 26.

Переторг на продаж будинків і ґрунтів

Оголошення!

Магістрат міста Станиславова діляючи на підставі ухвали міської Ради з дня 29. квітня 1929 р., розписує отрим. публічний переторг на продаж нижче означених будинків, які є власністю Громади міста Станиславова.

1) Реальність у Львові при вул. Опа-ти Гофмана ч. 5, вказ гіп 925/IV, Лк. 823 ч. 1, що обіймають чиншову дво-поверхову кам'яницю на буд. парц. 4746. **Виклична ціна 140.000 зол.**

2) Реальність у Станиславові при вул. Галицькій вказ. гіп. 3620 кв. ґрунт. гр. вул. Станиславів, що обіймають парцелю буд. Лк. 281/2 з поверховою ошодо 9.0000 м² на якій стоїть чотири одноповерхові кам'яниці з насаженнями. В кождій кам'яниці є 22 мешканці. Ці будинки не є об'єкти закону про охорону авіації. Реальність об'єднана позичкою з Державно-

го будівельного фонду в сумі 286.700 кв. З цієї реальності можна сотворити есентуально чотири окремі гіпотетичні об'єкти і окремо продати.

Виклична ціна за цілий об'єкт 63000 зол. Можна оферувати також на поділ кожні кам'яниці.

3) Реальність при вул. Безведерській вказ. гіп 3169 кв. гр. Станиславів, що обіймає фабричний будинок, а який теоретично міститься гарбарня під фірмою Програ. Виклична ціна 72.000 зол.

4) Реальність при вул. Пастів при новій торговині, складається з ґрунту на якій стоїть поверховий фабричний будинок, тепер є фабрика закладу. В будинку віділе мешкання з чотирма кімнатами і кухнею з приналежностями. Виклична ціна 128.000 зол.

Всіляких блищих виписень за цією реальністю так і усталій лічницької, а також продажі, відіати Нидзі VII. Магістрату устною або на бакашия писемно.

Хто рефутує на купно цю реальність має внести до дня 23. червня 1929 р. в год. 12. на руки Президії Магістрату запечатані писемні оферти з поданням оферованої ціни.

Оферта має бути зааспектрена з написом до якого об'єкту відноситься. По відкритті писемних оферт в год. 12. дня 28. червня 1929 р. переможеться устний переторг.

Ті, що вносять писемну оферту в і ті, що приступають до устної лічницької, мають зложити в міській касі в Станиславові наділу у висоті 10. викличної ціни за об'єкт, на котрий оферують.

Важко має бути зложена в готівку або на книж. чин міської Каси Опалювальних в Станиславові виставлена на показання згідно з іншими надзорок з купівельних забезпеченням.

Громаді міста прислуговує право об'єднаної призначення і набір у правстві оферт; а навіть право продажі роза переторгом.

Вацлав Хованяк і Р. Буратер. 2205 2-3

Заступників і Заступниць

на міста і села цілої Галичини пошукується до продажі державних облігацій премійових.

Платимо найвищі провізії.

Оферти з поданням точної адреси спрямовувати

Кооперативний Банк „Merkur“

Краків, вул. Томаша 9.